

ЦАР ТРОЯН С КОЗИТЕ УШИ.

Народна приказка, илюстрирана от Н. Кожухаров.

Цар Троян имал кози уши. Той криел това от народа. Ни един бржснар, който отивал да го бржсне, не излизал жив от палата.

Дошло ред до най-младото бржснарче в царството, което било син на една сиромашкиня. Когато го повикали да бржсне царя, то се разтреперило, взело си бржсначите и отишло в палата. Като обржснало царя, той го попитал:

— Имаш ли други братя?

— Нямам, царю честити, отговорило момчето, — един син съм на майка.

Царя се позамислил и рекъл:

— На тебе няма още сега да взема главата, като на другите бржснари. Но това, що видя, никому не бива да го казваш.

— Заклевам ти се, царю честити, че никому нищо няма да кажа. Ако чуеш, че думица съм продумал, веднага ми вземи главата.

Царя го пуснал да си отиде. На тръгване още веднаж му напомнил, че ще му вземе главата, ако не си устои на думата.

Момчето си отишло, но взело от ден на ден да слабее. Майка му почнала да го разпитва, каква му е болестта. Но то ѝ казало, че дало клетва никому нищо да не обажда. Ако обади, главата му ще иде.

— Аз крия една истина, майко, — казало момчето, — затова ми е толкова тежко на душата. Ако мога да я кажа някому, без да се разчуе, вярвам че ще ми потлекне.

— Иди в гората, синко, — рекла майката, — изкопай там в най-потулното място трап, извикай в него три пжти това, което криеш от другите, после зарови трапа и ще ти отmine.